

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:

Pe un an	18 Lei
Pe jumătate de an	9 "
Pe un pătrar de an	4 1/2 "
Un număr	35 bani

Manuscrisurile, cărțile, revistele, publicațiile periodice sau ziarele cari au schimbul cu „FOAIA DIECEZANĂ”, se trimit pe adresa: V. LOICHIȚA, redactor în Caransebeș, iar banii de prenumărătoare și inserțiunile: administrației „Tipografia și Librăria diecezană” în Caransebeș (județul Caraș-Severin), Telefon Nr. 30. Manuscrisurile nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor:

Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 10 Lei, până la 200 de cuvinte 15 Lei, de aci în sus 20 Lei.

Combaterea adventismului și a bolșevismului.

Vom cerceta în rândurile de mai jos toate fețele sub care ni-se înfățișează adventismul și vom răspunde la următoarele întrebări:

1. Ce este adventismul?
2. Cari sunt condițiunile prielnice răspândirii adventismului?
3. Care este pericolul adventismului?
4. Cum se poate preveni și combate adventismul?

La prima întrebare se poate răspunde următoarele: Adventismul este o sectă religioasă, o erezie a timpurilor de acum în opoziție cu toate confesiunile creștine, în special cu ortodoxismul și romano-catolicismul.

Adventismul este o erezie dogmatică, morală și administrativă bisericească pentru că el nu recunoaște Sf. Tradițiune, nu recunoaște hotărârile sinoadelor ecumenice, scrierile sfinților părinți și ale învățătorilor bisericii, nu recunoaște ierarhia și organizația bisericească. Ei susțin că singură Sf. Scriptură este izvor de învățatură. Însă talmăcirea o fac fără de nici un îndreptar și fără nici o autoritate recunoscută, ci cum crede fiecare.

De aici multicolora talmăcire a Scripturii și strania lor învățatură despre tainele sfinte. Așa despre sfântul botez ei zic că trebuie săvârșit asupra creștinului când este matur pentru că se urmărește iertarea păcatelor.

Adventiștii nu recunosc invocarea Sfinților, nici cinstitirea sfințelor icoane. Ei susțin împărăția de o mie de ani a lui Hristos și vecinicia muncilor păcătoșilor. Cum ei s'au amăgit pe sineși și lumea în această chestiune s'a descris în broșura: „Adventismul în fața Scripturii“.)

Tot Adventiștii sunt și contra jurământului, pe care-l consideră ca pe un lucru vătămător.

Am expus aci pe scurt principalele învățături adventiste fără să ne lăsăm într'o expunere mai amănunțită a lor și fără să ne folosim de argumentele de combatere scripturistice. În literatura respectivă, dar mai ales în Sf. Scriptură și în scrierile Sfinților Părinți le poate găsi cu ușurință orișicine.

Adventiștii sunt de altfel bine pregătiți pentru susținerea învățaturii lor. Numai că pregătirea lor este unilaterală și se întemeiază mai mult pe fanatism. Cum însă cu fanaticii nu poți discuta serios, urmează că trebuie să găsim și alte mijloace — nu violente — până la discuție, mijloace care de multe ori fac de prisos discuția.

* *

Înainte de a vorbi de combaterea adventismului, trebuie să ne întrebăm dacă el este în adevăr un pericol pentru biserică.

Fără îndoială că adventismul prezintă un mare pericol pentru biserică pentru că fiind o sectă nouă și puțin număroasă caută să-și facă prozeliți, iar prozeliții îi recrutează mai mult dintre creștinii ortodocși. Orice împuținare a turmei ortodoxe este un mare neajuns pentru biserică, care are în primul rând grija mântuirii fiilor ei credincioși.

Armele de care se servesc adventiștii sunt neleale. Ei mai mult ponegresc persoanele bisericești și exagerează unele siabiciuni interne firii omenești. Prin aceste metode produc nenorocirea poporului în păstorii lui adevărați. Prin cultivarea acestui gen de luptă, specific orientului nostru, învrăjbesc pe om cu om, aduc ceartă și neînțelegeri chiar în sânul aceleiași familii. Toate aceste nenorocite întâmplări au efecte dezastruoase asupra educației copiilor.

Mai departe ca unii cari nu voesc să țină tradițiunea, nici să cinstească sfinții și icoanele sunt contra tuturor datinilor creștinești, moștenite din tată în fiu cu sfințania unei legi dăm-

) Autorul eminentei broșuri este A. K. Polock, iar traducerea în română este făcută de harnicul muncitor în via Domnului, D. Cornilescu. Traducerea s'a publicat în „Noua Revistă Bisericească”, foarte bună, din București, de unde s'a retipărit și în broșură și se capătă la Tipogr. cărților bisericești din București.

nezești. Prin aceasta se slăbește conștiința creștină, care și în forma această rituală și naturală ține pe om legat de biserică și-i face în felul ei — adânc psihologic — educația creștină.

Dacă dar adventismul este o sectă eretică atât de periculoasă, trebuie să căutăm mijloacele de luptă. Aceste mijloace sunt lesne de găsit: Arătarea rătăcirii lor față de strășnicia învățăturii creștine ortodoxe și curătenia vieții noastre personale.

Chestiunea este însă să știm când și unde să purtăm noi armele, cum să-l combatem și să-l desarmăm. Și mai trebuie încă ceva. Să vedem dacă în lupta noastră mai întâlnim un tovarăș care să ne stea alături.

Noi credem că acest tovarăș este statul nostru național, care nu poate să stea indiferent când se ivesc certuri pe chestiuni religioase chiar în sânul fiilor săi. Se știe că certurile religioase sunt cele mai mari nenorociri naționale pentru un popor. Fiind o luptă de sentimente, cadă totdeauna în faza fanatică, care nu cruță mijloacele de luptă.

Apoi adventismul prin caracterul lui internațional și prin combaterea organizației și a ierarhiei bisericești contribuie la pregătirea conștiințelor pentru ideile bolșevice, care caută să-și impună aceleași vederi în ordine social-politică. Prin oprirea jurământului sapă temeliiile armatei, instituție care se bazează tocmai pe desăvârșita credință și supunere a ostașului. Ce am face noi fără o armată, care să nu-și țină jurământul de credință către patrie și rege. Atâta vreme ne putem apăra de vrăjmașii ce ne înconjoară din toate părțile cât avem armată credincioasă drapelului.

Adventismul nu este deci numai o sectă religioasă, este și un ferment de disoluțiune națională.

Prin metoda sa de a interpreta fiecare Scriptura cum crede, se cultivă ideia unei democrații extreme și desordonate, care în anumite epoci și sub influința unor anumiți agitatori, devine un focar de agitații demagogice, și cu aceasta o primejdie lăuntrică mai grea de cât atacul din afară al vrăjmașilor.

Adventismul, în pregătirea sufletească religioasă pe care o urmărește, dispune pe om a crede că și în materie social-politică opiniunea lui trebuie să fie totul, ultima gândire și judecată a lucrurilor.

Mai amintim încă că prin metoda lor de a-și câștiga partizani prin combaterea slăbiciunilor unor dreptcredincioși, fie sau nu clerici, deschid drumul criticii extreme oricărei autorități și prin aceasta se află în tabăra bolșevică.

Se știe că adventismul apare pe acolo pe unde se cultivă și socialismul. Pe la orașe și prin satele din regiunea industrială.

În satele mai depărtate de aceste centre este dus de vreunul, care a lucrat în fabrici sau care a muncit pe la orașe.

El duce cu sine germeii disoluțiunii sociale, naționale și familiare până în cele mai depărtate comune.

Ravagiile pe care le-ar putea face ar fi foarte mari, avându-se în vedere pregătirea conștiinței creștine și educația social-națională a poporului.

Acțiunea de întovărășire a statului nu poate avea caracter represiv de cât atunci când adventismul, ca și oricare alt cult, ar contraveni moralei și ordinii publice prin mijloace vizibile și violente. Ei au prudență în aplicarea metodelor și se bucură de multă toleranță în mediul nostru unde ponegrirea unuia și altuia a ajuns o banalitate peste care treci cu ușurință.

* * *

Cu toate că am găsit bisericii un bun și folositor tovarăș în combaterea și prevenirea adventismului, totuși nu trecem la îndrumări de luptă până ce nu vorbim de condițiunile prielnice răspândirii sale. Fără îndoială că, dacă nu ar avea teren favorabil, nu ar putea să se împrăștie. Aci nu mai este de vină adventismul ci altceva. Aceasta este însă partea de care nu se ocupă broșurile, care au tratat despre adventism. Și dacă nu cunoaștem aceste condițiuni și nu știm sau nu avem puterea de a le înlătură, combaterea noastră rămâne pe tărâmul vorbelor, iar adventismul continuă de a-și face prozeliți, și în acest caz indirect, prin ajutorul nostru.

Cu acesta ajungem la al 2-a punct al temei noastre: *Cari sunt condițiunile prielnice ale răspândirii adventismului?* (Urmează)

Frumsețea ritului nostru oriental.

(Continuare).

Întră și preotul, așează potirul, crâșnicul îi dă o altă cădelniță, cădește particulele ce le ține diaconul tot pe creștet, le sărută cu frică și smerenje, apoi le așează pe prestol, cădindu-le din nou. Apoi predă crâșnicului îndărăt cădelnița, diaconul se ridică, preotul îi ia văzduhul de pe spate și-l ține întins, iar diaconul cu cădelnița purtată îl cădește și până ce preotul acoperă cu el sf. daruri, dânsul cădește neîntrerupt, rugându-se, cădește apoi pe preot și în fine jur împrejur prestolul. iese din nou și se postează la locul preșcris. Creștinii, cari până aci erau în genunchi se ridică. Evlavia lor se tot potențează și sub durata herovicului și a arătării sf. daruri se poate zice că și-a ajuns culmea, zguduind în-

ternul și celui mai împietrit la inimă. Tot așa se urmează și mai departe. Ținuta preotului și a diaconului în cursul serviciului divin cred că n'o pot caracteriza mai nimerit, decât când zic că ți-se pare că nu vezi oameni, ci două statue. Nu-i vezi vorbind, fiecare își știe lucrul său. Își îndeplinesc rugăciunile din toată inima și din tot cugetul, adică cu evlavie. Ba am observat și aceea, că citesc rugăciunile cu mâinile puțin ridicate, cam cum obicnuiesc preoții latini. Momente poate, și mai înălțătoare de suflet decât cel dela evanghelie și dela heruvic au mai fost două: unul la prefacere și la cântarea irmosului, când preotul cădă jur împrejur prestolul, iar diaconul, postat înaintea icoanei împărătești a Sf. Născătoare, cetea, de bună seamă acatistul; iar al doilea, poate și cel mai înălțător dintre toate, a fost când s'a cântat recitativ „Tatăl nostru”. Preotul în altar, iar diaconul afară, înaintea ușilor împărătești, în genuchi, prosternuți cu fruntea atingând pământul, cântau și ei „Tatăl nostru”. Prosternerea asta nu eră, cum s'ar crede, prea oboșitoare, pentru că cōrul cântă relativ în tempo destul de repede. Creștinii, mai vârtos Rușii, încă se prosternură, zicând în taină „Tatăl nostru”. O, ce moment sublim și cât eră de mișcător! Astfel foarte emoționat până în cele mai dinlăuntru ale mele, parte și de cântarea dulce și lină, pot mărturisi că-mi începură a curge lacrimile, interiorul mi-s'a zguduit într'atâta, încât mă simțiam transpus în slave, cașicând aș pluti cătră tronul ceresc.

Privesc spre credincioși. Smerenja, ce o tradau fețele lor evlavioase, îmi șoptea tainic că și ei toți, chiar și de altă confesiune, simțea la fel cu mine, gândindu-se și ei la nimicnicia noastră față de atotputernicul ceresc. Așa s'a continuat apoi până la finea liturghiei. Deplin mângaiat de atâta revelație dumnezească, sfios și smerit m'am apropiat de preot, să primesc anafora. Toți sărutau cu evlavie nu numai sf. cruce, ce o ținea el în mâna dreaptă, cu care împartia anafora, ci și mâna. Observ că sf. liturgie, celebrată în modul arătat, n'a durat mai mult decât $\frac{1}{2}$ de oră.^{*)} Pe vicecolonelul meu mi-l închipuam de mult ieșit din biserică. Când colea ce-mi văd ochii? Creștinii pe rând părăseau biserică, numai el mai sta retras la o parte și se rugă. Mă apropiu de dânsul. El îmi zice încet să-l aștept afară, până-și isprăvește rugăciunea. Stau afară, meditănd profund de o parte asupra celor stărnite în internul meu, iar de altă parte eram nedumerit din cale afară că oare ce părere să aibă despre sf. liturgie, celebrată după ritul nostru oriental. După câteva minute iată că apare și tovarășul meu, dar pe față-i observaiu și acuma evlavia, de care a fost cuprins.

Se apropie de mine, îmi dă mâna și-mi zice: „Spune-mi, d-le învățător, în toate bisericile de rit oriental se celebrează mîsa că în biserică aceasta?” La moment nu știam că ce și cum să-i răspund, dar emoționat cum eram, încă după câteva clipe îi răspund: „Unde se poate”. Adevărul vorbind, mărturisesc, că în momentul, când îi răspunseiu astfel, mă cugetam, o, Doamne! în câte locuri avem noi astfel de preoți și cantori, cari să fie pătrunși de sublimitatea chemării lor?

^{*)} Ar fi timpul suprem ca și la noi să se înceapă punctual serviciile dumnezești și să se predice cât mai des. Duhul vremii le reclamă imperios. Să ne lăsăm de preamăriri deșarte și de afectări atât la celebrare, cât și la cântare, numai ca să reducem durata de câte 2-3 ore a serviciilor dumnezești. Prin punctualitate și predică se poate mai ușor stărni în credincioși smerenie și evlavie. Pildă vie ne este preoțimea celorlalte confesiuni, care s'a pus cu zor pe lucru, ca să îndrepte moravurile decăzute, iar ca memento să avem pururea înaintea ochilor adevărul vecinic din proverbele latine: „Ordo est anima rerum” și „Verba movent, exempla trahunt”.

În câte? în foarte puține. Și mai ca-mi vine să risce și afirmarea aceea, că va mai trece multă vreme până când și ai noștri vor ajunge la cunoștința de sine și își vor recunoaște greșelele prea imbitate de obiceiurile împregnate în ei de orientalizmul primitiv și să se imbrace cu obiceiurile reclamate de estetica și etică, dominante în lumea cultă și civilizată, fără ca de loc să greșească contra evlaviei recerute și să cadă în ipocrizia condamnată. Frământat de acestea mă trezesc deodată că tovarășul meu îmi zice cu o convingere neprefăcută: „Te asigur pe cinstea mea, d-le învățător, că în biserică aceasta (cea rusească) m'am putut ruga în liniște și cu evlavie.”

Auzind această părere atât de categorică, spusă cu atâta convingere curată de un romano-catolic încarnat, mă simțiiu foarte mângaiat și măgulit, că mi-s'a dat prilejul să mă conving de nou, că ritul nostru oriental întrece în frumusețe pe celelalte rituri și că practicat corect, poate influența cu o putere fenomenală asupra omului, ca să desvoalte în el adevărata religiozitate și frică de Dumnezeu. O spun însă fără jenă, că mă tem, că pelângă toată enararea asta, n'o să-mi succedă să fac și pe ai noștri să se inspire și ei, cât de puțin, de tot ce e frumos și sublim.

Atmosfera încărcată de ceva sărbătorească, și inspirată de dulșoia cântărilor, înaintam spre restaurantul nostru, ca să luăm masa. Aci apoi începurăm să discutăm și să ne facem glosele asupra celor esperiate și satisfăcut pe deplin am constatat, că ritul nostru a triumfat.

Toate acestea le povestisem și unui preot ținar, — acuma deja protopop. Dânsul — cel puțin expresia feței îl tradă — stă oare cumva la îndoială, i-se părea că exagerez. Nu mult după aceea întâmplarea adusă cu sine să calătorească la București, unde avu prilej să asculte sfânta liturgie din biserică rusească de nou zidită. Când iarăș conveniiu cu dânsul, m'a înfîmpinat cu cu cuvintele: „Dle învățător, atunci când mi povesteai despre celebrarea serviciilor divine în biserică rusească din Karlsbad, statur la îndoială: să Te cred, ori nu, dar acuma, dupăce însuși le-am văzut și auzit toate la București; îți mărturisesc sincer că toate sunt întocmai așa, precum mi-le-ai istorisit. Nu sunt în stare să-ți descriu aceea ce am simțit în internul meu, dar atâta îți pot spune, că toate au fost ceva sublim, dumnezeesc, și că de fapt mă credeam că mă ridic tot mai sus și plutesc în slave și că inima mi și gândul e numai la Dumnezeu!” Acestea cred că sunt deajuns ca să se dovedească, că ritul nostru oriental, săvârșit cu evlavia cuvenită, e de o frumusețe rară și e anume menit să facă pe om ca să lăpăde dela sine „toată grija cea lumească” și să-și înalte mintea și inima la „făcătorul și ziditorul tuturor celor văzute și nevăzute”.

Ca tabloul, redat aci cât se poate de detaliat și fidel, să fie întru toate complet și să servească mănepoinăne și ca îndreptar la zidirea respectivelor aranjarea bisericilor noastre, cred că nu abuzez de paciența cititorilor, dacă descriu toțasa de amănunțit și edificiul bisericii rusești.

Această biserică e zidită pe o coastă, la capătul străzii, numită „Parkstrasse”. Venind dinspre stradă ai să urci mai multe trepte din coridorul, ce duce în curtea bisericii. Coridorul e zidit în deplină consonanță arhitectonică cu biserică. Biserica formează un supraedificat. În subsol sunt chiliile, destinate ca locuință pentru diacon, bibliotecă, casină, provăzută bogat cu gazete și opuri de mare valoare. Intrarea în biserică se face din spre stradă de pe platou prin ușa de sub turn. Alte uși nu sunt.

(Urmează)

Dotăția preoțimii

Am văzut azi cel mai nou proiect de unificarea salarelor tuturor categoriilor de funcționari publici. Este alcătuit de reprezentanții funcționarilor de tot felul și de reprezentanții guvernului pentru a introduce o singură normă de salarizare, la baza căreia sta calificarea, și lea e legată de oficiul, ce ocupi. Sunt 15 clase împărțite în 5 categorii. Cu următoarele salare de baza lunare: cl. I 5000 lei, II 4000 lei, III 3500 lei, IV 3000 lei, V 2500 lei, VI 2000 lei, VII 1800 lei, VIII 1500 lei, IX 1200 lei, X 1000 lei, XI 800 lei, XII 700 lei, XIII 600 lei, XIV 500 lei, XV 300 lei. — Pentru clasele XV-XIV se cere pregătirea școlară de 4 cl. primare, cl. XIII-XII, 4 clase de liceu, cl. XI-IX, liceu complet, cl. VIII-VI, licență sau școala superioară, cl. V-III, titluri academice, iar II și I sânt capetenile bisericii și reprezentanții națiunii.

Preoțimea este împărțită în clasele: VIII-XIII și anume în cl. VIII cu lei 1500, preot-teolog; cl. IX cu lei 1200, preot-teolog ajutător; cl. X cu lei 1000, preot cu seminar complet; cl. XI cu lei 800, preot cu sem. compl. ajutător; cl. XII cu lei 700, preot cu seminar inferior; cl. XIII cu lei 600, preot cu sem. inf. ajut.

În acelaș rang cu preotul teolog (cl. VIII) sunt: Șeful de birou, judecător de ședință, judecător de ocol, procurorul, maiorul în armată, profesor secundar, revizor școl., medic. În rând cu preotul cu sem. compl. (cl. X) stau: oficiantul de birou, locotenentul, institutorul, învățătorul dirigent.

Proiectul mai prevede indemnizație familială, pentru soție dublu ca pentru copil, și chirie după localități: rural, oraș fără reședință, cu reședință și capitală.

Desigur totul e „proiect“ până acum, dar are de bază ideea justă a unei singure norme de salarizare a tuturor felurilor de funcționari.

Dacă se va realiza, — indiferent dacă cu sumele de mai sus, sau mai scăzute ori mai ridicate, — va avea darul să pună capăt frecărilor dintre diferitele oficii, cum și râvnei de a trece dintr'o slujbă în alta pentru o leafă mai mare și nu de dragul aplicării. Tinerii chiar la alegerea carierei se vor dirija după aplicarea lor firească, dacă nu va mai ademeni o carieră mai bănească decât una alta.

În deosebi pentru biserică ar fi înlăturarea unei nedreptăți vechi, aceea de a nu-și fi putut crește preoții săi să poată sta la înălțimea chemării și demnității, ce compoartă oficiul de păstor de suflete, care platit fiind cuviincios, i-se poate cere pregătire culturală superioară tuturor celorlalți de aceeași categorie, precum și muncă pozitivă, în dreaptă proporție cu remunerația ce primește. Astfel va putea ajunge biserică prima putere de cârmuire a sufletescă a poporului, întâiul factor de viață în stat.

Amănunte n'au importanță deocamdata. Acelea vor fi actuale, dacă se va accepta de factorii în drept această normă de salarizare generală. (Tel. Rom.) **Pr. P. M.**

Dela Asociația „Andrei Șaguna“ a clerului ort.

Convocare

În înțelesul §-ului 10 din statutele Asociației „Andrei Șaguna“ a clerului mitropoliei ortodoxe române din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramurăș, — având arhierescă binecuvântare, — convocăm al II-lea congres ordinar, ca *Congres biblic* al preoțimii, pe zilele de 16/29 și 17/30 Martie a. e. în Sibiu cu următorul

program:

1. Slujba sfintei liturghii în catedrala mitropolitană, cu predica și chemarea Duhului sfânt.
2. Deschiderea congresului prin prezident.
3. Preotul și cuvântul lui Dumnezeu. (Cuvântare, după care urmează împărțirea sfintei Biblii, ediția sf. Sinod, între preoții prezenți).
4. Raportul comitetului central.
5. Raportul casierului.
6. Problema păstoririi de suflete între noile împrejurări de viață.
7. Atitudinea preoțimii în viața politică.
8. Discuție asupra concordatului.
9. Biblia și viața sufletescă a poporului.
10. Unificarea bisericească.
11. Dotăția clerului.
12. Propuneri. (Se vor anunța în scris biroului comit. central cel puțin cu 3 zile înainte de congres).

Delegații despărțămintelor, aleși în sensul §-lui 6, pct 1 din Regulament, precum și toți câți doresc să ia parte la Congres, vor binevoi a se anunța la adresa: Preot P. Morușca, Sibiu, Seminarul teologic. La aceeaș adresa vor trimite dnii referenți lucrările ce li s'au încredințat de prezidenții Secțiilor, cari vor designa referenți pentru fiecare chestiune din program, afară de punctele 4, 5 și 12.

Membrii comitetului central se convoacă la ședință pe ziua de 15/28 Martie a. e. ora 2 p. m. În aceeaș zi la ora 6 consfătuirea intimă a membrilor Asociației.

Dr. V. Saftu,
președintele Asociației.

Preot P. Morușca,
pt. secretar general.

NB. Reprezentanții clerului român și a celorlalte confesiuni din Țară, precum și oaspeți sânt binevăzuți.

Ș T I R I

Predici în biserica din Caransebeș. În Caransebeș s'a luat frumoasa și laudabila inițiativă de a să predică, în fiecare Duminică, în catedrală. Începutul l-a făcut în Duminică Fiului rătăcit, P. S. Sa Domnul episcop diecezan Dr. Iosif T. Badescu. I-a urmat, în Duminică lăsatului de carne, Dl Dr. Cornel Cornean, secretar consistorial. Ambele predici au fost răcoritoare de suflet și ascultate cu viul dor al reînnoirii internului omenesc. Pentru fiecare Duminică urimătoare din post este designată persoana care va cuvânta.

Părintele episcop Roman Ciorogariu, pe deplin restabilit din rănilor de pe urma înfiorătorului atentat dela Senat, a părăsit sanatorul din București. Când încreștăm această mult îmbucurătoare știre, trimitem ilustrului prelat și neînfricat luptător național de pe vremuri, iubitoarele noastre doriri de bine. Întru mulți ani Stăpâne!

Domnul Director Regional al învățământului din circumscripția Timișoara, Ioan Petrovici, a făcut inspecție în zilele de 9—11 I. c. la liceul din loc „Traian Doda”. S'a exprimat în termeni elogiși despre clădirea, curățenia și despre conducerea școlii și a ținut să releveze, cu multă satisfacție, și *activitatea extrascolară*, ce-o desfășură corpul didactic — o poadoabă a învățământului nostru din Bănat — dela acest liceu în frunte cu nobositul său vrednic director, Sabin Evuțian. Vineri, a făcut o inspecție generală la școala normală și civilă din loc, rămânând ca inspecția mai amănunțită să se facă la un proxim termin.

Cununie. Duminică în 21 Februarie v. a. c. și-a serbat cununia în catedrală, mult zelosul nostru profesor dela Școala normală din loc și asesor consistorial Dl *Alexandru Buțiu* cu Dșoara *Silvia Toma*. Funcțiunea nașilor au implinit-o Domnul și Doamna director Ilie Orzescu. Tinerii părechi prietineștile și sincerele noastre felicitări!

Congresul preoților văduvi. Congresul preoților văduvi ort. or. din toate ținuturile României Mari se va ține la București în ziua de 12 Mai 1921 st. n. (Joi săpt. Tomei) cu următoarea ordine de zi: 1) Oferirea de dispensă la recăsătorirea preoților văduviți până la modificarea canonului al 6-lea trulan printr'un eventual sinod ecumenic. 2) Propuneri eventuale referitoare la urgenta rezolvire a punctului prim. Conducera acestui congres a fost încredințată d-lui prof. univ. Dr. C. Nazarie din București. Toate pregătirile pentru reușita acestui congres au început. Toți cari doresc să participe, să se anunțe până cel târziu 25 Martie a. c. c. prin o carte postală Secretariatului Comitetului, Victor Hahon, preot în Hliboca (Bucovina) ca să li asigurăm la timp reducerea pe C. F. R. cât și găzduirea la București.

Moartea Regelui Nichita. O telegrama anunță moartea lui Nicolae I. sau Nichita, fost Rege al Muntenegrului până în clipa unirii acestei mici țări cu Serbia. Evenimentele cele mai importante ale domniei lui au fost războaiele cu Turcii, pe cari le-a susținut cu energie. Așa a fost la 1862, la 1876—78 când congresul dela Berlin i-a dat portul Dulcigno și 1912—13 când tratatul dela București i-a dat Scutarii. Nichita și-a condus țara ca un autocrat, a făcut ordine în ea și a dotat-o cu primul cod civil. În marele război european și-a apărât multă vreme regatul de atacurile trupelor austro-ungare, până când a trebuit să capituleze, retră-

gându-se la Paris. În urma lui rămân trei fii și șase fiice, dintre cari una e Regina Italiei.

O casă cu etaj în piața din Caransebeș, cu prăvălii spațioase, precum și o casă cu toate apartinențele unei economii și câteva jugere pământ foarte roditor în jurul casei, aceasta din urmă foarte potrivită pentru un econom mai bun, sunt de vânzare. A se întreba la Redacție.

Cronica culturală și literară.

Începem cu numărul de față al F. D. tipărirea prețiosului studiu apologetic „*Combătarea adventismului și bolșevismului*” din peana unui dibaciu scriitor bis. care este Dl *Teodor P. Pavescu*, directorul „*Noiei Reviste Bisericești*” din București, care revistă a fost de mai multe ori favorabil apreciată de „F. D.” și recomandată cu căldură cetitorilor noștri. Studiul, fiindcă discută și rezolvă cu pricepere o chestiune actuală de o extremă importanță, ar trebui recăpărit din N. R. B., unde a apărut întâia dată, și distribuit în rândurile ven. noastre-precotimi din întreaga țară.

Editura „*Cărții Românești*” poate socoti noul volum de poezii: „*Părgă*” de V. Voiculescu, printre cele dintâi și mai de merit cărți ce zilnic tipărește. Dl V. Voiculescu nu este un începător. Volumul ce apare acum cu sugestivul nume de „*Părgă*”, credem că este o vrednică continuare a „*Poezii*”-lor din 1916 și a cântecului său „*Din Țară Zimbrului*” 1918, premiat de Academia Română, și ne arată pe vigurosul cântăreț pe treapta maturității talentului său. Cu imagini și asemănări foarte originale și vioale, prinse într'un avântat stil poetic tăiat ca dint'o bucată de oțel versul său curge ca un șuvoi de munte neîmpedecat de zăgăzuri și sigur de drumul său. Mediul inspirațiilor sale sunt amarele ceasuri din câmpul de luptă pentru întregirea neamului. („*Când a fost să moară Neculuț*”, „*Din zile de durere*”, „*În Retragere*”) vitejia neamului său („*Steagul*”), nemărginita dragoste de pământul țării sale („*Îcoană veche*”) și a brațelor muncitoare de ogoare („*Lache Logofățul*”), dragostea și mila pentru orfanii războiului („*Orfanii Țării*”) și atâtea zbuciumate clipe și frământate icoane din bogata lume a sufletului său. Poetul V. Voiculescu se așează și cu acest volum al său printre cei mai buni ai tulburatei noastre literaturi de azi. Ca cetitorii să vadă cântarea sa, reproducem, la întâmplare, cele 2 strofe din urmă din frumoasa sa poezie „*Steagul*”, scrisă cu prilejul păcii dela Buftea din anul 1918.

Cum plânge strânsul nostru Steag

Și cere o moarte triumfală:

Să vie gloanțele șirag

El nu-i făcut să stea în sală.

Afară'n iureșe viteze,

Să cadă schije, să-l rețeze —

Să-i facă țândări lomnul drag.

Boțit, cu ciucurii în jos

Azi zace 'n sală ca 'ntr'o criptă.

Un sur pajanjen, mișalos

Il prinde 'n mreaja lui, înfiptă

Ca o pecetă a ocării,

În mijloc unde-i stema țării

Și, colbăit, de molii ros,

Atârnă, fără de folos.

Încearcarea de a ridica și sfinți o mulțime de cuvinte noi în sanctuarul poeziei, măresc prețul acestui volum de poezii și-l fac interesant și din punct de vedere limbistic. („Prour“, „bahna“, „suhat“, „priori“, „huesc“, „hobae“, „nămestie“, „copae“, „grunz“, „pisalog“, „tuluc“, „dună“, „îmbăla“, „bont“, „pâlnie“, „ler“, „hălăciugă“, „vrana“, „sterpis“, „a chefni“, „left“, „nahlap“, „hruba“, „gorgan“, „chelbaș“, „chincit“, „oib“, „șterlic“, „naramză“, „copae“ ș. a.)

O altă carte apărută de curând în aceeași editură a „Cărții Românești“, este „*Maria de altădată*“, mănunchiul de nuvele și schițe vesele, — mai bune decât încercarea de roman „Petru Pârcălabul“ — al lui I. C. Vissarion.

Și în numărul 4 din acest an, mult apreciată revista culturală „*Lamura*“, aduce articole literare, științifice, pedagogice și de îndrumare culturală dintre cele mai bune. Talente cunoscute strălucesc cu bunul lor scris așa de binefăcător, ca Bucura Dumbravă în „*Luxandra*“, E. Bucuța, poetul delicat și cu multe subtilități de simțire, în poezia „*Lângă Vitezda*“, V. Voiculescu în amintirile sale bărlădene despre Vlahuța: „*La Bârlad*“ și înțeleptul și seninul M. Sorbul în fabula sa „*Vaca șiedul*“. Cronicile, însemnări și recenzii despre cărți și suplimentul despre activitatea socială a preoților și învățătorilor fac din „*Lamura*“ cea mai prețioasă solie a satelor noastre românești. Preoți și învățători, abonați revista „*Lamura*“ și folosiți-vă de luminile ei!

„*Ramuri*“-le Dlui C. Ș. Făgețel, aduce în al 2-lea număr, vechea colaborare a mult iubitului nostru novelist Ion Ciocărlan (învățător în Păunești Moldova), autorul atâtor splendide tablouri de aur și pline de floare a vieții noastre patriarhale, curate și senine delatără din „*Traiu* nostru“, „*Pe plai*“, „*Inimă de mamă*“ și „*Vis de primăvară*“, volume atât de gustate și căutate la timpul său, și un studiu despre „*Poezia populară a războiului*“, datorit poetului I. U. Soricu.

Tuturor iubitorilor de literatură populară recomandăm revista „*Ion Creangă*“ din Chișinău, (Strd. Pușchin 48, abon. 20 Lei pe an) redactată de prozatorul Tudor Pamfile. Revista a intrat în al XIV an de existență, și pentru scopul ce-l urmărește, arătând tezaurul limbii noastre prin studii lexicale, merită tot sprijinul ce datori suntem să i-l dăm.

Un fond de o adâncă filozofie a vieții caracterizează poezia bucovineanului G. Rotica: „*Pedeapsa lutului*“ apărută în nr. 42 al „*Sburătorului*“

A apărut extrasul din Buletinul Societății Regale Române de Geografie Nr. XXXIX 1920: „*Vulcanii și Cutremurele în concepția celor v. chi*“ de Prof. Ion Gh. Costinescu, membru activ al Soc. Regale Române de Geografie. Autorul a ținut această conferință geografică în ședința Adunării Generale a Soc. Reg. Rom. de Geogr. în 25 April 1920 și resumă pe baza scrierilor autorilor clasici Anaximandru, Thales, Anaximenes, Seneca, Anaxagoras, Herodot, Eschil și Aristotel păreriile celor vechi despre vulcani și cutremure. Pe cât de departe erau unii teoreticieni vechi de a putea explica aceste fenomene, pe atât de aproape erau alții ca Seneca, care zicea încă înainte de 20 de secole că cauza cutremurelor de pământ nu e nici apa,

nici focul, ci aerul mobil, care dând peste obstacule în drumul său nu poate fugi, clatină munții și-i dărâmă; apoi că această forță e o adevărată stăpână a situației în acele clipe îngrozitoare. Autorul comentează pe larg și păreriile lui Aristotel. E interesant că Grecii îl numiau pe Poseidon „*zgoduitorul pământului*“. Dl Ion Gh. Costinescu este un zelos și harnic profesor al liceului „*Traian Doda*“, cunoscut publicului nostru cărturar din Bănat și prin gingașele sale versuri publicate în ziarul „*Drapelul*“ și în diferite reviste literare, iar în viața culturală a Caransebeșului nostru, o reală forță de muncă.

Poetul Volbură Poiană în Nr.-l 38 al „*Daciei Traiane*“ stabilește, după spusele Doamnei Constanța Dunca, a căror vrednicie de credință nu se pot contesta, ca loc și dată a nașterii marelui nostru M. Eminescu satul *Dumbrăveni* (și nu Ipotești-Botoșani de până acum), în anul 1849, 21 Maiu. Satul Dumbrăveni este moșia patrioței principese Ghica-Balș, care a ridicat marelui nostru cântăreț un frumos monument în parcul curții din Dumbrăveni, la desvălirea căruia (între anii 1901—1905 pare-ni-se) între alții, au luat parte și mult regretații nostri mari poeți Șt. O. Iosif și Dimitrie Anghel. Un tablou comemorativ, făcut cu acest prilej, arată mulțimea participanților cu osebite a tineretului nostru universitar, în mijlocul lor cu bunele și blajinele priviri ale neuitaților nostri iubiți Iosif și Anghel.

Culturale din Caransebeș. Soc. „*Ion Popasu*“ a Școlii Normale a aranjat la 20 Faur a. c. un mare festival imbinat cu teatru. S'a jucat drama „*Ultimul Vlăstar*“ de Pandelea, după teatru s'au jucat dansuri naționale. Ce privește piesa, e de relevat că elevii și elevele s'au achitat destul de frumos de rolurile lor, ceea ce a contribuit nespuse de mult la succesul general al piesei. În special aș aminti pe Dra Băcilă în rolul logodnicei Livia și alui Ștefănuțu în rolul lui Augustin Șoiman. Ultima scenă din actul III a fost foarte bine redată, iar publicul i-a aplaudat mult pe diletanți. Foarte bine s'au jucat și dansurile naționale în frumosul nostru port național. Și, când ne gândim cât farmec și câtă gingașie e în ele, n'am putea decât să vedem cât de des pe scenele noastre și dansurile naționale în adevărata lor splendoare ca în seara de 20 Faur a. c. În acordurile muzicii militare a început apoi vesela petrecere, care dură până târziu. Atât profesorii, cât și elevii și elevele dela Școala Normală au dovedit și de astădată, că munca aduce și răsplata, și încă o răsplată atât de frumoasă. În școlile noastre din Caransebeș se muncește cu râvnă. Vrednicul director Dl I. Orzescu împreună cu profesorii săi primească pe această cale cea mai distinsă recunoștință din partea publicului caransebeșan, care a venit și de astădată în număr atât de mare.

Răspunsuri.

Pr. P. Predica Sfinției Tale va apărea într'un număr proxim al „*F. D.*“ și ne pare nespuse de bine, că preoții noștri tineri, vrednici și înțelepți, crescuți în lumina străduirilor noastre spre idealul deplinătății creștine, pun în practică chemările și îndemnul nostru întrun **vestirea cuvântului** mântuitor și întăritor de suflete în zilele grele de refacerea noastră socială pe toate terenele vieții noastre bisericești și naționale. Sărguiți cu dragoste și vrednicie în

cele ale Domnului, căci acesta Vă este apostolatul Noi, cari avem slujba fundamentării cunoștințelor și sentimentelor S. Voastre pentru această dumnezeiască trimitere, vom încresta totdeauna cu părintească bucurie acest fericit rod al ostenelelor și nevoinelor noastre multe... Nu lăsați nici un prilej nefolosit întru îndeplinirea acestei dregătorii de învățători aleși și hirotoniți ai Domnului. Predica să Vă fie pâinea caldă și apa proaspătă de izvor pentru înviorarea și sănătatea tuturor celor ce V'o așteaptă, V'o roagă, mai mult, V'o cer cu o stăruitoare grabă în văltoarea năcazurilor, suferințelor și nefericirilor de tot soiul ajunse până la marginea înaltă și infricoșată a abisului ce așteaptă înfiorător de lacom prăbușiri și rostogoliri *neajutate*, nevindecate și *nemângăiate*... Bisericele cu amvonul ce Vă așteaptă suirea Voastră, să fie pentru Voi și pentru păstorii Vostri cetăți de lumină pentru risipirea trâmbelor groase și înghițitoare ale întunecării ce învălue inimile și Vă omoare *viața, viața!* grădina bucuriilor și nădejților pentru apropierea tot mai sigură de Domnul. Si ac asta, în *primul rând*, prin puterea și farmecul cuvântului, care singur „poate face viu“, și nu *numai* prin înălțătoarele forme ale cultului, pe cari, aproape, (toată cinstea rarilor excepțiuni!) singure le mai practicăm în activitatea pastorală a zilelor noastre... În acest chip *numai* vom amuți părețile, vai, atât de dureroase, că noi nu practicăm decât cele ale ritualului la serviciile noastre divine și bisericile ni sunt goale *pentru* lipsa predicii! — Cu bine.

Pr. Constantin în S. Așa ni se pare că vestila colecțiune de predici a foștilor profesori universitari Tarnavski-Voiutski, ediția a doua publicată sub îngrijirea profesorului de teologie Dr. Dimitrie Cioloca, este epuizată. Frăția Ta cu toate acestea poți face întrebarea la adresa: Sinclitica Voiutski, văduvă de prof. univ. în Cernăuți (Bucovina) ori, prof. de teologie Dr. Din. Cioloca, Caransebeș, jud. Caraș-Severin, cari, singuri, mai pot dispune de vreun exemplar nevindut. Colecția aceasta cuprinde predici model, câte trei pentru fiecare Duminică de peste an. Fericirii întru Domnul, știm cu siguranță, au pregătit manuscris de nouă volume predici model pentru toate sărbătorile anului bisericesc și predici ocazionale. Și în privința aceasta V'ar putea servi cu date precize numai văduvele prof. univ. Dr. T. Tarnavski și Dr. E. Voiutski, singurele în drept a scoate la lumină valoroase predici, cari ne-ar fi așa de trebuincioase și folositoare pentru viața noastră bisericească. Predici foarte folositoare pentru instruirea Frăției Tale în arta cuvântării bisericești, vei găsi în volumele părintelui protopresbiter Dr. Șt. Cirotioianu: *Dor de lumină, Brazde în ogozul lui Hristos, Merinde pentru sufletele credincioase*, în *Cuvântări bisericești* de Dr. theol. George Popovici și în cărțile și volumele de predici ale părintelui arhimandrit Iuliu Scriban: *Sasezeci și cinci de predici populare*, premiate de „Academia Română“, *Cuvântări apologetice* ale arhiep. Sergiu trad. de epp. Nicodim și în cărțile de predici ale Dlor Dr. I. Lupaș, Dr. I. Broșu și Iosif Trifa. Toate aceste cărți le puteți procura dela *Librăria noastră diecezană din Caransebeș*, asortată cu toate noutățile literare din întreagă Românie întregită, noi credem mai bine cu rambursare.

Părintelui I. P. în S. Am primit și carta din 5/II a. c. a S. Voastre și ținem să Vă comunicăm din nou, că Administrația ziarului nostru Vă trimite regulat „F. D.“ Memorandul preoțimii din tractul DV. protopresbiteral la direcția poștelor din Timișoara este întru toate justificat și n'am crede să rămână fără răspuns. Decât în urma spuselor S. Voastre suntem foarte ispitiți să creștem, că „F. D.“ pote că intenționat, cine știe? se rătăcește când pe la celalalt oficiu parohial, când pe la biroul „casei comunale sau notariale“. Căutați în direcția aceasta. Concursul pentru ocuparea postului de învățator s'a publicat de 3 ori în nr.ii 6, 7 și 8 ai „F. D.“ La acest număr V'am alăturat în fâșie și ceilalți numeri apăruiți până acum în acest an. Cu salutări.

Pr. M. C. în E. Am făcut întrebare la Administrația ziarului nostru, cațe ne asigură că „F. D.“ Vi-se expediază de aci regulat. Numerii 3—5 s'au expedit zilele trecute încodată. Redacția.

Concurs.

Pentru ocuparea postului de *învățător* dela școala confesională gr. or română din comuna **Zgribesti**, protopresbiteratul Lugoșului, se escrie concurs cu termen de recurgere de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumentele:

1. Salar fundamental dela comuna bisericească 500 Lei.
2. 1½ juger pământ după care alesul învățător e dator a solvi dările recerute.
3. Eventuale gradațiuni la salar se asigură dela ajutorul de stat, ce se va cere dela guvernul român.
4. Lemne pentru încălzitul școalei 10 metri cub aduși gata.
5. Pentru scripturistica școlară 30 Lei.
6. Pentru conferințe învățătoarești 20 Lei.
7. Pentru adunarea generală a învățătorilor 30 Lei.
8. Locuință în edificiul școalei.
9. Grădină pentru legumi în complex de 800 st. □
10. Dela înmormântări unde va fi poftit 3 Lei, cu liturgie 5 Lei.

Doritorii de a ocupa acest post au să-și trimită recursele lor conform regulamentelor în vigoare Prea Onoratului oficiu protopresbiteral al Lugoșului.

Totodată recurenții sunt poftiți a se presenta în vre-o Duminică sau sărbătoare în s. biserică spre a-și arăta desteritatea în tipic și cântare, — și este obligat a instrua și conduce corul existent pe lângă o remunerație.

Alesul învățător este deobligat a ținea cantoralul în și afară de biserică, a instrua elevii în cântările bisericești și a purta agendele scripturistice ale comitetului și sinodului parohial.

Zgribesti, din ședința comitetului parohial ținută la 30 Februarie 1921. 2—3

Romul Șandru m. ap. **Iulius Ioanoviciu** m. p.
președ. com. par. not. com. par.

În conțelegere cu mine: *Dr. George Popoviciu*
protopresbiter.

La Librăria Diecezană din Caransebeș

se află manuale de școală de *Iuliu Vuia*, aprobate de Ministerul Instrucției publice de sub Nr. 58'227/1920.

Pentru școlarele primare:

- Abecedar ilustrat ediție veche Lei — 75 bani.
- Abecedar ilustrat ediție nouă Lei 4'50 bani.
- Garte de Cetire clasa II-a ediț. nouă Lei 6'— bani.
- Carte de Cetire clasa III-a ediț. veche Lei — 40 bani.
- Carte de Cetire clasa III-a ediț. nouă Lei 8'— bani.
- Carte de Cetire clasa IV-a ediț. veche Lei 1'25 bani.
- Carte de cetire clasa IV-a ediț. nouă Lei 12'— bani.
- Carte de cetire clasa V, VI-a ediț. veche Lei 1'25 bani.
- Aritmetică clasa II, III, IV ediț. veche Lei — 70 bani.
- Aritmetică și Geomet. cl. V, VI ediț. veche Lei — 35 bani.
- Geografie clasa III ediție veche Lei 2'50 bani.
- Fizică și Chimie ediț. nouă Lei 5'— bani.

Expediția se face pe poștă în pachete de 5 kgr.

Prețul cărților comandate precum și francarea de Lei 7.65 bani rugăm a-l trimite cu poșta.

„BANCA POPORALĂ” Institut de economii și credit ca societate pe acții în Caransebeș.**PROSPECT DE EMISIUNE.**

Adunarea generală a institutului nostru ținută la 24 Februarie 1921 a decis retragerea acțiilor vechi și înlocuirea lor cu acții noi, valoarea nominală în Lei în forma următoare:

Pentru 2 acții vechi cu nominalul a 100 Cor. să dă 1 acție nouă cu nominalul de 100 Lei.

Acționarii cari posed acții fără păreche sunt îndreptățiți a-și întregi acția fără păreche solvind încă 55 Lei ca astfel să i-se elibereze una acție cu nominalul de 100 Lei.

Întrucât unii acționari n'ar întregi acția fără păreche prin solvirea sumei de mai sus, Direcțiunea institutului e autorizată a răscumpără acția fără păreche cu cursul de Lei 55.— și a-o vinde din mână liberă acelor cari întregesc nominalul la 100 Lei.

În legătură cu aceasta Adunarea generală a decis urcarea capitalului de acții dela 300.000 Lei la 1.000.000 Lei rezervându-și dreptul a fixa mărimea capitalului social în proporție cu subscrierile făcute și sumele incurse.

Pe baza acestui decis și în urma mandatului primit ne luăm libertatea a Vă oferi optarea respective subscrierea de acții din emisiunea IV-a pe lângă următoarele condițiuni:

I. Acționarii vechi sunt îndreptățiți a opta pentru fiecare acție veche, 2 acții noi cu cursul de 100 Lei plus 10 Lei spese de emisiune.

II. Acțiunile neoptate, precum și acțiunile noi se vând din mână liberă atât la acționarii vechi, cât și la neacționarii cu prețul de Lei 125.— din care sumă Lei 100.— se vor adauge la capitalul societar, iar Lei 25.— după detragerea speselor de — emisiune se vor conta în favorul fondului de rezervă.

III. Terminul pentru dreptul de optare precizat în punctul I se fixează până la 1 Iunie 1921 cu aceea observare, că acționarii, cari până la acest termin nu se vor delara și nu vor participa la subscriere își pierd dreptul de preferință.

Cu ocaziunea însinuării, sau cel mult până la 1 Iunie 1921 e a se solvi și rata primă 20 Lei de fiecare acție.

IV. Pentru plățirea prețului acțiilor se stabilesc următoarele modalități:

a) Pentru acțiunile optate în sensul punctului I

1. La subscriere de fiecare acție	Lei 20.—
2. până la 1 August 1921	„ 15.—
3. „ „ 1 Septembrie 1921	„ 15.—
4. „ „ 1 Octombrie 1921	„ 15.—
5. „ „ 1 Noiembrie 1921	„ 15.—
6. „ „ 1 Decembrie 1921	„ 15.—
7. „ „ 1 Ianuarie 1922	„ 15.—

b) Pentru acțiunile subscribe în sensul punctului II

1. La Subscriere de fiecare acții	Lei 20.—
2. până la 1 August 1921	„ 15.—
3. „ „ 1 Septembrie 1921	„ 15.—
4. „ „ 1 Octombrie 1921	„ 15.—
5. „ „ 1 Noiembrie 1921	„ 15.—
6. „ „ 1 Decembrie 1921	„ 15.—
7. „ „ 1 Ianuarie 1922	„ 15.—
8. „ „ 1 Februarie 1922	„ 15.—

Acționarilor și respective subscrietorilor de acții le stă în liberă voe a solvi și mai multe rate deodată ori chiar și prețul întreg al acțiilor subscribe.

V. Acțiunile noi se vor elibera numai după plățirea întregului preț de emisiune. Până atunci acționarilor li-se va extrada Certificat interimal, în care li-se vor cvita toate ratele solvite.

VI. Acțiunile de nou emise nu vor participa la dividenda anilor 1921 și 1922 ci după sumele plătite se vor computa interese conform depunerilor dela ziua solvirii până la finea a. 1922.

Pentru ratele de acții, cari nu se vor solvi la termin se va computa 5% interese de întârziere.

Acționarilor, cari n'au achitat la termin vr'o rată, li-se pune prin publicarea numerilor acțiilor respective în foile societății (§ 27 din statute) un termin de 40 zile, și dacă nici până la expirarea acestuia nu vor face vărsămintele recerute, atunci sumele plătite cad în folosul fondului de rezervă, iar titlurile de acții se anulează și sub aceiași numeri se emit alte titluri de acții. Anularea se publică. Acționarul rămâne responsabil față de Institut în înțelesul §§-lor 153 și 171 din legea comercială.

VII. Cu incepere dela 1 Ianuarie 1923 acțiunile noi vor intra în toate drepturile și se vor bucura de toate favorurile acțiilor vechi.

Caransebeș, la 24 Februarie 1921.

ANDREIU GHIDIU m. p.
președintele direcțiunii.

Dr. PETRU BARBU m. p.
membru în direcțiune.

ISIDOR TĂTARIU m. p.
director executiv.